

d'en Puig amich, no d'en Puig científich. El Glosador no hi entén am ciencia; més aixó no vol pas dir que en aquestas circumstancies m'abstingui de dir'hi la meva, tota vegada qu'en Puig dintre el mon científich, es discutit á horas d'are per la seva obra d'arquía científica; per la seva «Dinámica atmosférica».

En Puig té una conversa amena, agradable y variada; sempre dona gust sentirlo, parli de lo que parli. En Puig té coneixements generals de tot: es una mena d'enciclopedia que may cansa d'escoltar. Naturalment: alguna vegada fiant en l'ignocencia del auditori, diu alguna qu'altre mentideta —que no fá cap mal á ningú—pró com que las prepara y las serveix tan ben amanidas amb aquell polset de sal y pebre, molts se las creuhen; á voltes, fins..... éll mateix.

Es d'els qu'en diuhen «que no tenen res seu»: posat á donar ho donaria tot. El Glosador, una volta va trovarse pregat am molta insistencia per part d'éll pera que anés á casa seva á cercar unas revistas estranjeras que volia regalarli; y el Glosador al véurer aquell munt de paper va sentir la necessitat..... ¡d'un carretó! No dich aixó d'en Puig per aquest sol fet, no: molts s'haurán trovat en cassos semblants. Y á més: per qué insistir si tots ja ho sabeu.....

En Puig ha passat y está passant encare'l calvari—per desgracia forzó—que ha de seguir tot home que per creu pòrti ideas y teorías novas al camp de la ciencia, del art ó las llettras. El calvari d'en Puig, com tots els calvaris, es cruel y amarch. Els farisseos de la ciencia l'hi han entorpit el camí, pró éll—que com á sabi jo penso qu'es un gran home, y com á home no passa dels quinze anys—no li couhen ni li fan mal las mesquineses y miserias dels envejosos, perque en el seu cor feble de nen no s'hi arrelan las rencunias, ni s'hi arrapan las venjanças. Moltes vegadas l'han enganyat am falaguers apoyos y promesas enganyosas, qu'éll amb entusiasmes de criatura s'ha cregut, escampant'ho arreu. En Puig encare no'ls té quinze anys.

En Xarau va glosar á n'en Puig desde las columnas de «La Esquella», y va dir que aquí'l teníam per ximple. A n'aquest «poble petit, que per circumstancies *atmosféricas* há de viure del llegum», no es que'l tinguem per ximple á n'en Puig, nó; lo que passa es que molts, acostumats al *llegum*, no podem pahir la ciencia den Puig, pró se'l considera y se l'estima tal com mereix, donchs lo que va ferse per éll en una ocasió que no haig de recordar aquí, n'hi há prou pera saber que á n'en Puig, molts poden tenirlo per altres coses, menys